

ບົດຮຽນທີ 5 ສຳລັບເດືອນພຶດສະພາ ທີ 2, 2026

ວິທີສຶກສາພຣະຄຳພີ

“ສະນັ້ນ ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາກ່າວໄປກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ຄືຈະບໍ່ກັບຄືນມາຫາເຮົາໂດຍສູນເປົ່າ ຈະສຳເລັດຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ວາງແຜນການ ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໃຊ້ໄປເຮັດນັ້ນ ຈະເກີດຜົນຈະເລີນຂຶ້ນ” (ອຊຍ 55:11)

“ບັນດາຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕາມທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງດົນໃຈ” (2 ປຕ 1:21), ແລະ ບັນທຶກຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ.

ໃນພຣະຄຳນັ້ນພວກເຮົາພົບອັນຍະມະນີທີ່ລ້ຳຄ່າ, ຊີວິດ, ກຳລັງໃຈ, ຄວາມຫວັງ, ການປອບໂຍນ...

ບາງຢ່າງອາດຈະເບິ່ງບໍ່ເຫັນໃນທັນທີ, ບາງຢ່າງຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຫາຢ່າງລະອຽດຖີ່ຖ້ວນ.

ພວກເຮົາຈະຄົ້ນພົບອັນຍະມະນີທີ່ລ້ຳຄ່າເຫລົ່ານີ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຈັດຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາໃນພຣະຄຳພີໄດ້ແນວໃດ? ແລະ

ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຫຍັງແດ່ ຈາກການສຶກສາພຣະຄຳພີ?

ຈະສຶກສາພຣະຄຳພີວິທີໃດ?

ການໃຊ້ເວລາ

“ຖ້າພວກເຈົ້າຊອກຫາເຮົາຢ່າງໝົດຈິດໝົດໃຈ ພວກເຈົ້າກໍຈະພົບເຮົາ” (ຢຣມຍ 29:13)

ເວລາໃດທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດສຳລັບຮຽນພຣະຄຳພີ?

ພວກເຮົາຕ້ອງວິເຄາະຊອກຫາຄຳຕອບໂດຍຄຳນຶງເຖິງ 2 ປັດໃຈດ້ານເວລາ ແລະ ດ້ານຄຸນນະພາບ.

ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຫລາຍກວ່າ

ຖ້າວ່າຈັດສັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງໃນຕາລາງແຕ່ລະມື້ຂອງພວກເຮົາ, ສຳລັບສຶກສາພຣະຄຳພີ ຫລາຍກວ່າການໃຊ້ເວລາພຽງແຕ່ 5 ນາທີໃນແຕ່ລະຄັ້ງ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເວລາທີ່ພວກເຮົາອຸທິດໃຫ້ກັບການສຶກສາ ບໍ່ຄວນຈຳກັດຢູ່ແຕ່ກັບການອ່ານແບບຜິວເຜີນເທົ່ານັ້ນ, ນີ້ແມ່ນຈຸດທີ່ແຮງດຶງດູດໃຈຂອງພວກເຮົາເຂົ້າມາມີບົດບາດໃນການອ່ານພຣະຄຳພີວ່າ ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງອ່ານ?

ພຽງແຕ່ຊອກຫາຄວາມຮູ້ ຫລືມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະຮູ້ຈັກກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງຫລາຍຂຶ້ນ?

ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດສູງສຸດຈາກການສຶກສາພຣະຄຳພີ ເມື່ອມັນກາຍເປັນເວລາແຫ່ງການຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ (ຢຣມຍ 29:13), ແລະ ຊຶ້ນຊົມຍິນດີໃນພຣະອົງ (ພສສ 37:4);

ຕອນທີ່ພວກເຮົາຊອກຫາຂໍ້ຄວາມທີ່ພິເສດຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບພວກເຮົາໃນແຕ່ລະໜ້າຂອງພຣະຄຳພີ.

ສະຖານທີ່

“ເຊົ້າວັນໃໝ່ເວລາຍັງມີຢູ່ ພຣະເຢຊູເຈົ້າໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ໄປຍັງສະຖານທີ່ງຽບສະຫງົດ ແລ້ວພາວັນນາອະທິຖານຢູ່ທີ່ນັ້ນ (ມລກ 1:35)

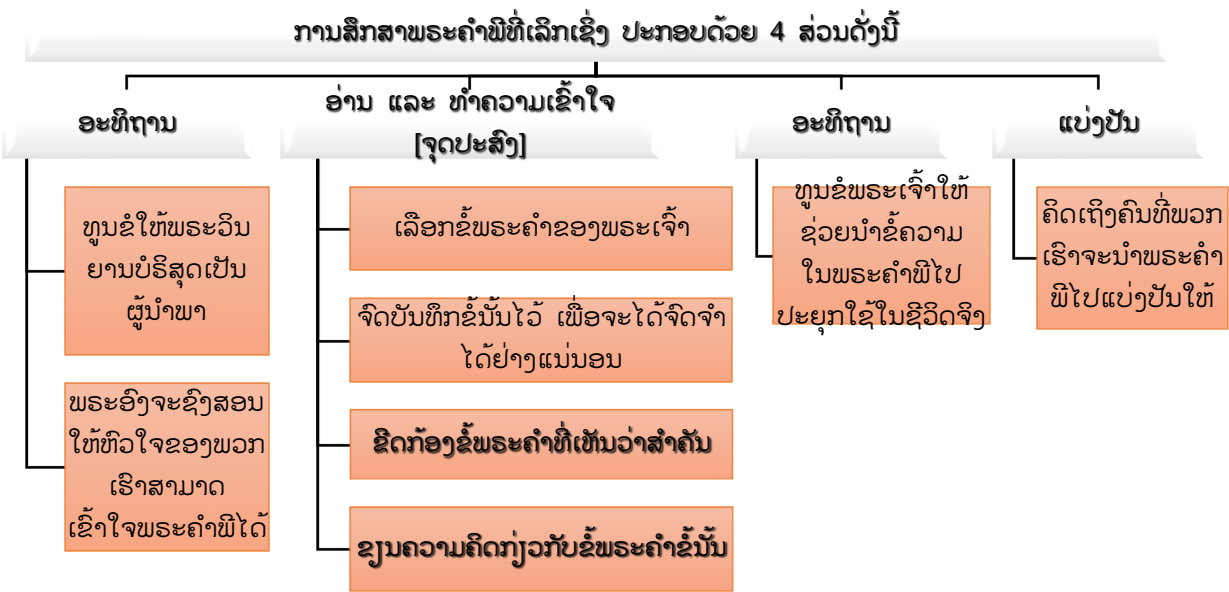
ເມື່ອພຣະເຢຊູຕ້ອງການຊ່ວງເວລາທີ່ພິເສດໃນການສື່ສານກັບພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຕື່ນແຕ່ເຊົ້າ ແລະ ຊອກຫາສະຖານທີ່ທີ່ງຽບສະຫງົບ, (ມລກ 1:35). ສິ່ງນີ້ສາມາດນຳໄປໃຊ້ໄດ້ກັບການອະທິຖານ ແລະ ການອ່ານພຣະຄຳພີ ມັນຍາກຫລາຍທີ່ຈະມີສະມາທິໃນການສຶກສາ ໃນສະຖານທີ່ທີ່ມີສຽງດັງ ຫລື ວຸ້ນວາຍ. ແຕ່ມັນຈະງ່າຍກວ່າ ຖ້າວ່າເຮົາມີສະຖານທີ່ທີ່ສະບາຍ ຫລື ງຽບສະຫງົບ, ແລະ ເປັນສ່ວນໂຕ.

ຊ່ວງເວລາເຊົ້າໆ ຫລື ຊ່ວງເວລາສຸດທ້າຍຂອງແຕ່ລະມື້ຈະມີຄວາມງຽບສະຫງົບຫລາຍກວ່າ ເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ພວກເຮົາສາມາດຈົດຈໍ່ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າໄດ້.

ເມື່ອພວກເຮົາພົບເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ທີ່ເໝາະສົມແລ້ວ ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ການສຶກສາພຣະຄຳພີນັ້ນເປັນກິດຈະວັດປະຈຳວັນ ບາງເທື່ອອາດມີເຫດການບາງຢ່າງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາພາດເວລານັ້ນໄປ ແຕ່ຂໍຢ່າປ່ອຍໃຫ້ເວລາຜ່ານໄປດົນເກີນໄປ ໂດຍທີ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອ່ານພຣະຄຳພີທຸກມື້ເລີຍ.

ເັ້ກນີ້

“ສະນັ້ນ ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາກ່າວໄປກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ຄືຈະບໍ່ກັບຄືນມາຫາເຮົາໂດຍສູນເປົ່າ...(ອຊຢ 55:11)

ເທັກນິກ (2)

“ສະນັ້ນ ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາກ່າວໄປກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ຄືຈະບໍ່ກັບຄືນມາຫາເຮົາໂດຍສູນເປົ່າ...(ອຊຢ 55:11)

ວິທີອື່ນໆໃນການອ່ານພຣະຄຳພີ
ປຽບທຽບຂໍ້ຄວາມແຕ່ລະຂໍ້ຄວາມ (ອຊຢ 28:10)
ສຶກສາແຕ່ລະບໍລິບົດ ຫລືໝົດບົດ
ສຶກສາເປັນຫົວຂໍ້ ຫລື ເປັນຄຳ, ໂດຍມີໜັງສືຄູ່ມືຈາກຄຣິດຕະຈັກມາຊ່ວຍອະທິບາຍ
ນຳໃຊ້ ປຶ້ມຄຳແນະນຳ, ປຶ້ມອະທິບາຍ ຈາກຄຣິດຕະຈັກມາຊ່ວຍອະທິບາຍ
ອ່ານ ແລະ ປຽບທຽບຂໍ້ພຣະຄຳຈາກໜັງສື “Conflict of the Ages” series ໂດຍທ່ານາງ ເອເລັນ ຈີ ໄວທ໌

ປະໂຫຍດ ຈາກການສຶກສາພຣະຄຳພີ

ປະໂຫຍດຂອງການແບ່ງປັນພຣະຄຳພີ

“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງສອນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຈະເວົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້ອຍຈະໄດ້ຊ່ວຍຜູ້ທີ່ອ່ອນແອງ ໃຫ້ພວກເຂົາເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີແຮງຂຶ້ນໃໝ່. ທຸກໆເຊົ້າພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍທົວກະທາຍ ຟັງສິ່ງທີ່ພຣະອົງກຳລັງສັ່ງສອນຂ້ອຍ.” (ອຊຢ 50:4 NIV)

ທ່ານໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ຕຽມເທດສະໜາໃນວັນສະບາໂຕ.
ທ່ານອຸທິດເວລາພິເສດເພື່ອສຶກສາຫົວຂໍ້ທີ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຊົງດົນໃຈໃຫ້ທ່ານເລືອກຢ່າງຕັ້ງໃຈໃນວັນສະບາໂຕ.
ໃນວັນສະບາໂຕ ທ່ານໄດ້ເທດສະໜາດ້ວຍພະລັງ. ແລ້ວໃຜຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຫລາຍຈາກບົດເທດສະໜານີ້?
ການສຶກສາພຣະຄຳພີທີ່ເຮົາແບ່ງປັນໃຫ້ກັບຄົນອື່ນ— ບໍ່ວ່າຈະຜ່ານທາງບົດເທດສະໜາຫລືການເປັນພະຍານ— ກໍ່ມີປະໂຫຍດເຖິງສອງເທົ່າ
ທຳອິດ, ປະໂຫຍດເຮົາໄດ້ຈາກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສຶກສາ. ອັນດັບທີສອງ
ແມ່ນຜູ້ຄົນທີ່ພວກເຮົາຮ່ວມນະມັດສະການໄດ້ຮັບການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້, ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດ ແລະ
ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ສຶກສາຄວາມຮູ້ເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນຕື່ມ.
ໃນທັງສອງກໍລະນີ ຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າຈະແຂງແກ່ນຂຶ້ນ ນີ້ແມ່ນພະລັງແຫ່ງພະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ເຊິ່ງ
“ຈະບໍ່ກັບຄືນມາຫາເຮົາໂດຍສູນເປົ່າ” (ອຊຢ 55:11).

ປະໂຫຍດຈາກການມີພຣະຄຳລ້ຽງຮ່າງກາຍ

“ຣິດຊາດແຫ່ງຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງຫວານຊື່ນເຫລືອຫລາຍ ບໍ່ມີສິ່ງໃດມາປຽບປານ
ຄືຫວານຫລາຍກວ່ານ້ຳເຜິ້ງທີ່ຢູ່ໃນປາກຂອງຂ້ານ້ອຍ!” (ພສສ 119:103)
ພວກເຮົາຄວນເຊື່ອຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ (ຢຣມຢ 15:16)!
ເຖິງວ່າມັນຈະຫວານຫລາຍກວ່ານ້ຳເຜິ້ງ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນກິນພຣະຄຳແບບຕົງໆ (ພສສ 119:103).
ການອ່ານພຣະຄຳພີແມ່ນອາຫານສຳລັບຈິດວິນຍານ, ເປັນການຮັກສາຈິດວິນຍານຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ
ປ່ຽນແປງນິໄສຂອງພວກເຮົາ
ແລະ ທີ່ສຳຄັນ ອາຫານນີ້ ແມ່ນພຣີ (ອຊຢ 55:1)!

ພວກເຮົາຄວນຈະຫຍັບເຂົ້າມາໃຫ້ ແລະ ຮັບຟັງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງບອກພວກເຮົາຜ່ານທາງພຣະຄຳພີ (ອຊຍ 55:3). ຍິ່ງໃຊ້ເວລາສຶກສາຫລາຍເທົ່າໃດ ຍິ່ງຈະໄດ້ຮັບອາຫານບຳລຸງລ້ຽງຫລາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນຫລາຍຂຶ້ນ

”ບໍ່ວ່າມະນຸດຈະມີຄວາມກ້າວໜ້າທາງປັນຍາຫລາຍພຽງໃດກໍຕາມ, ຢ່າຄິດວ່າບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງສຶກສາພຣະຄຳພີຢ່າງລະອຽດຖີ່ຖ້ວນ, ແລະ ຢ່າຄິດວ່າບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງອ່ານພຣະຄຳພີຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ໃນຖານະມະນຸດ ພວກເຮົາທຸກຄົນຖືກຮຽກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ສຶກສາພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.” Ellen G. White, Counsels to Writers and Editors, p. 41

EGW (Lift Him Up, April 7)

“ພຽງແຕ່ການອ່ານພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະບໍ່ເກີດຜົນທີ່ທາງສະຫວັນປະທານ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງສຶກສາ ແລະ ຈົດຈຳໄວ້ໃນໃຈ, ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ມາ ໂດຍປາສະຈາກຄວາມພະຍາຍາມທາງຈິດໃຈ, ພວກເຮົາຄວນສຶກສາພຣະຄຳພີຢ່າງຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນ. ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍຜ່ານທາງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຄວນເລືອກເອົາຂໍ້ພຣະຄຳພີຂໍ້ໜຶ່ງ ແລ້ວລອງຕັ້ງໃຈພິຈາລະນາຢ່າງຖີ່ຖ້ວນ ເຖິງຄວາມໝາຍທີ່ພຣະເຈົ້າໃສ່ໄວ້ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນ. (ໃຊ້ໜັງສືຈາກຄຣິດຕະຈັກເພື່ອເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍເພີ່ມ). ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນອາຫານແຫ່ງຊີວິດ, ຜູ້ທີ່ຮັບປະທານ ແລະ ຍ່ອຍພຣະວັດຈະນະນີ້ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການກະທຳທຸກຢ່າງ ລວມທັງນິໄສ. ພວກເຮົາຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນດ້ວຍພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະວັດຈະນະນີ້ ໃຫ້ພະລັງອັນເປັນອຳນະຕະແກ່ວິນຍານ, ເຮັດໃຫ້ປະສົບການສົມບູນ ແລະ ນຳມາເຊິ່ງຄວາມສຸກທີ່ຈະຄົງຢູ່ຊົ່ວນິຣັນ”